

Krajinou Václava Macháňe provede návštěvníky Městské galerie Vysoké Mýto výstava obrazů malíře a grafika, který by letos v prosinci oslavil sté narozeniny. Výběr z díla si můžete prohlédnout od pátku 3. prosince. Výstava potrvá do 16. ledna.

Václav Macháň se narodil 6. prosince 1921 v Čermné n. O. a zemřel loni 27. června v Chocni, kde téměř do posledních dnů tvořil ve svém ateliéru na zahradě rodinného domku. Ačkoliv je krajina nejčastějším motivem jeho obrazů, není typickým krajinářem. Jeho rukopis je výrazný a dobře rozpoznatelný - krajiny zavrhuje perspektivu se téměř vždy skládají z vodorovných a svislých linií, v bodech jejich křížení se pak něco odehrává. „Když začínám hovor s krajinou, je krajina jako pootevřená ústa. Voní jarním medem a svítí drobnou geometrií chalup mezi napučenými jasany. Začíná se naplňovat paleta jemným a tichým akordem pastelových zelení a růžových okrů. Nebe průsvitně stříbrné. A ticho jarního bzukotu včel v rozkvetlé jívě. Pro moji práci jsou totiž asi nejdůležitější rozhovory s krajinou. A ona se mi svěřuje s až neuvěřitelnými tajemstvími. A to naše povídání pomalu kreslím a maluji,“ napsal Václav Macháň.

Vystudoval kostelecké gymnázium, přežil totální nasazení za války. Pro jeho směřování bylo osudové setkání s malířem Aloisem Fišárkem, profesorem Vysoké školy uměleckoprůmyslové v Praze, v roce 1948. U něho se později umělecky vzdělával. V Hradci Králové vystudoval dálkově učitelství. Působil pak na několika školách ve východních Čechách, kde učil výtvarnou výchovu a matematiku.

Od roku 1969 se již plně profesionálně věnoval malířskému umění. Uspořádal desítky samostatných výstav a účastnil se mnoha kolektivních. Jeho malířské krédo bylo současně promyšleným krédem života: „Vysnívám svět, kde není falše. Všechno zbaveno balastu frází, syrovosti naturalismu. Věcmi je vidět, každý se může přesvědčit o pravdě. Nic se neskrývá. Je to zbožnění přírody. Věci jsou polidštěny a tajemství se zjevuje. Slupky špíny a špatnosti jsou odhozeny. Pojdte, vnikněte ve svět pravdy, lásky a pohody. Takový má být svět, takový má být člověk, aby nastal zlatý věk. Aby člověk neměl strach v mém světě, aby se nebál zla, ukrytého v houštinách, za skalisky, na opuštěných cestách. Aby byl svobodný, bez starostí, co ho čeká za týden, za vlnou terénu, za rozmlouvou člověka s člověkem. Aby pomohl vytvořit podobný svět ve skutečnosti.“

Iveta Danko, kurátorka MG

Foto: Potštejská krajina, olej na plátně, 70 x 90 cm, 1982